

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tribunal Poenitentiae Sev Libri Dvo Prior De Poenitente Ut Reo Posterior De Confessario Ut Judice

Stoz, Matthäus

Anno M.DC.LXXXIX.

§. 2. Ritus Absolutionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37144

quidquid boni feceris, & mali sustineris, sit tibi in remissionem peccatorum, augmentum gratiæ, & præmium vitæ æternæ. Amen.

82. Verum hæc preces, etsi de Ecclesiæ sanctæ more laudabiliter absolutioni adjungantur, ad ipsius tamen Formæ essentiam nequaquam spectant, neque ad ipsius Sacramenti administrationem sunt necessariæ, ut loquitur Trid. *cit. cap. 3.* imò ne quidem ad integritatem Formæ requiruntur. Tan. *l. c. n. 46.* sed possunt à Confessario pro suo arbitrio sine omni culpa omitti, maxime si rationabilis causa suadeat; ut si pœnitens valde sepe confiteatur, vel confessionem faciat valde brevem, vel valde multi confitentes adsint. Dian. *p. 11. tr. 8. Res. 26. V. Nota hic.* vel si post datam jam absolutionem incidat pœnitenti adhuc al. quod peccatum mortale, de quo se iterum accusat. In quibus occasionibus sufficit, & etiam præstat tantum dicere: *absolvo te à peccatis tuis in nomine Patris &c.* vel si censura subest (quam seculares plebei in Germania rarissime incurrunt, ut bene notat Gobat *tr. 7. n. 163.*) *absolvo te à censuris & peccatis &c.* imò urgente mortis articulo sufficit solum dicere: *absolvo te;* quia etiam per sola hæc verba aliquis & à censuris, & à peccatis absolutus manet. Dian. *l. c.* & quidem ab illis prius naturâ, quam ab istis; modò Sacerdos utrumque intendat. Bonac. *l. c. n. 10.* Illa tamen oratiuncula: *Pascho Domini nostri &c.* non facile est omitenda, quia per eam omnia bona opera pœnitentis elevantur probabiliter virtute Sacramenti ad satisfaciendum ex opere operato, Filliuc. *tr. 8. lib. 2. n. 47.* & sup-

plet defectum impositæ fortè nimis parvæ pœnitentiæ. Dian. *l. c. & p. 3. tr. 4. Res. 97.* Plura de hoc infra à n. 115. Recitari autem potest, dum pœnitens ex confessionali egreditur, maxime si plures adsint, qui confiteri velint.

§. II.

Ritus Absolutionis.

83. Ritus, quo Absolutio Sacramentalis detur, non est certus præscriptus. Servanda est ergo cujusque loci & Diœcesis consuetudo. Communiter in his partibus solent Confessarii I. Formam Absolutionis una cum orationibus antecedentibus & consequentibus dicere apertè capite. Putat quidem Sà antiquus *V. Absolutio n. 2.* id non decere, & esse contra dignitatem, atque autoritatem Judicis; sed cum id fiat in honorem Christi, tanquam principalis Judicis, cuius nomine absolutio datur, merito Tan. *tom. 4. Disp. 6. q. 9. n. 4.* & Laym. *l. 5. tr. 6. cap. 3. n. 8.* docent, ubi uti receptum est, non esse immutandum. II. solent manum dexteram elevare nonnihil versùs pœnitentem, cum dicunt: *Indulgentiam, absolutionem &c.* III. solent dexterâ signum Crucis in aëre formare, cum essentialia Formæ verba pronuntiant, & id omittere cenet Tan. *l. c. n. 2.* esse veniale, contra alios. IV. Sacerdotes seculares solent esse induti superpelliceo & stola, cum publicè in templo Confessiones excipiunt. Sed hæc omnes ceremoniæ possunt liberè sine peccato omitti, nisi alicubi scandalum, vel speciale statutum obest. Bonac. *de pœnit. Disp. 5. q. 7. p. ult. n. 3.* Unde etiam peccati non debet damnari, qui tecto capite dat absolutionem,

nem, maximè in hyeme, vel ex alia rationabili causa. Impositio manuum supra caput pœnitentis olim usitata, hodie rectiùs omittitur, præsertim circa feminas; & mos ille apud nos jam pridem exolevit.

§. III.

De absolutione à Censuris.

84. Antequam pœnitens à peccatis absolvatur, debet absolvi à censuris, siquidem talibus sit innodatus, quæ privent eum usu passivo, seu susceptione Sacramentorum; uti est Excommunicatio & Interdictum; non item Suspendio, quæ tantum privat usu activo Ordinis, Officii, vel Beneficii. Cum enim excommunicatis graviter prohibita sit susceptio omnium Sacramentorum; illis autem, qui Interdicto causam dederunt, prohibita sit susceptio Sacramenti Pœnitentiæ; hoc ipso quoque graviter prohibitum est, ne quis illis adhuc in tali censura constitutis Sacramentum hoc conferat, & sacramentaliter eos à peccatis absolvat.

Formulæ absolvendi à censuris passim à DD. tradi solitæ debent cum nonnullis aliis ceremoniis, sed in foro tantum externo, adhiberi. In foro autem interno non est præscripta ulla certa forma, sed potest absolutio à censuris fieri quovis signo externo, sufficienter illam indicante. Unde pro isto foro sufficit etiam quælibet ex communibus formulis, quibus uti possumus & solemus in absolutione à peccatis, *sup. n. 80. & seqq. allatis.*

Jam ergo si censuræ, quibus pœnitens est irretitus, sunt reservatæ, tunc Confessarius iis cognitis pœnitentem non tantum non à peccatis censuratis, sed neque etiam ab aliis potest ordinariè loquendo

priùs absolvere, quam ablata sit censura. Debet proinde pœnitentem remittere ad Superiorem, vel ipse cum adire pro absolutione censuræ, vel potestate absolvendi.

Quodsi Confessarius per errorem vel ignorantiam judicavit, censuram non esse reservatam; vel pœnitens bona fide per inculpabilem oblivionem in confessione non expressit censuram, vel peccatum censuratum; atque ita absolutio à peccatis ei data fuit, tunc validè est absolutus, non quidem à censura, sed tamen à peccatis. Cum enim Gratia sanctificans, per quam formaliter remittuntur & expelluntur peccata, non sit impossibilis cum censura v. g. Excommunicationis, potest omnino quandoque fieri, ut validè detur sacramentalis absolutio à peccatis, manente censura. Si autem censuræ non sint reservatæ, tunc Confessarius, cum pœnitentem per communem aliquam formam ex supra allatis absolvit à peccatis, hoc ipso absolvit eum etiam ab illis censuris, quia harum absolutio implicite saltem continetur in verbis absolutionis à peccatis. *sup. n. 82.* & Sacerdos hoc ipso, quòd velit officio suo ritè fungi, habet sufficientem intentionem absolvendi non tantum à peccatis, sed etiam à censuris, à quibus potest & debet priùs absolvere.

§. IV.

An conditionatè dari possit Sacramentalis Absolutio?

85. Absolutio Sacramentalis, si detur sub conditione de futuro, non est valida. Bonac. *tom. 1. Diss. 5. q. 4. p. 3. n. 2.* quia cum existit Materia & Forma Sacramenti, deest adhuc intentio Ministri, qui